

Hesslingby

– säteri under 150 år

Så här skriver Länsmuseet:

"Under yngre järnåldern hade området, av antalet gravfält från tidsperioden att döma, utvecklats till en tätbefolkad bygd.

Gårdarna och byarna

Hesslingeby, Åbrunna och det numera försvunna Lundby bör ha tillkommit under denna tid."

Ägarna under 1600- och 1700-talen

Enligt legenden ägdes Hesslingby på 11-1200-talet av systrarna Gertrud och Birgitta. Gertrud byggde Österhaninge kyrka och Birgitta Västerhaninge. Namnet Hesslingby är belagt redan 1539 men är säkert äldre. En tolkning av namnet är *"byn som ligger i hasseldungen"*

Gunnar Hellström har år 1949 med betydligt mera fakta beskrivit herrgårdarna i Österhaninge intill 1800-talets början.

Här kommer en sammanfattning av hans utläggning över Hesslingby med Lundby. Riksamiralen Carl Carlsson Gyllenhielm, halvbror till Gustaf II Adolf, köper ett mantal skatte Hesslingby från kronan år 1645. Arvingarna gör gården till säteri och säljer senare till proviantmästaren Hans Mårtensson Hessling, som adlades 1674 med namnet Kanterberg. Gården finns i dennes släkt till 1715, då fru Anna Maria Palmfeldt köper **"säteriet"** Hässlinge med mellangården i Lundby och skatterättigheten till hemmanet

Carl Carlsson Gyllenhielm

Alfvestad i Vesterhaninge"

Fru Palmfeldt var gift med översten Johan von Schwaben och enda dottern Eva Johanna ärver gårdarna 1728.

Eva Johanna gifter sig med löjtnanten Edvard Wefwerstedt, son till ägaren till Åbrunna, direktören för Utögruvorna, Mathias Wefwerstedt.

Löjtnanten och Eva Johanna får en dotter, Eva Anna 1729. Modern avlider vid dotterns födsel och fadern Edvard år 1731. Farfadern Mathias Wefwerstedt blir förmyndare.

Sterbhusets skulder gör att Eva Anna tvingas sälja till "herrarna Broman och Psilander för 30000 **daler*** kopparmynt". Köpet trasslar ordentligt och egendomen återgår till Eva Anna. Hon gifter sig 1748 med "ryttmästaren Axel Didrik Reuterskiöld, som efter tre uppbud fick laga fasta å Hesslingby år 1753 tillika med sin hustru".

Här går nu gårdarna in i en ägarkarusell mellan flera barnbarn till Mathias Wefwerstedt, ingifta i släkterna Reuterskiöld och Stiernheim, som av och till äger Utö Gruvor. Nu ingår också Åbrunna gård, som Eva Anna ärvt. Den siste i ovan nämnda karusell är kyrkoherden Olof Celsius (kusin till Anders med termometern). Han ägde också Skogs Ekeby i Västerhaninge. År 1771 köper kyrkoherden Hesslingby med underlydande gårdar. Via några korta äganden och skenköp hamnar gårdarna 1787 under Peter Johan Bergius, professor och framstående botanist. Efter honom är Bergianska trädgården uppkallad. Köpeskillingen 1787 är 7100 **riksdaler***

Bergius, som dör redan 1790, hann med att plantera nästan 1000 träd varav några hundra fruktträd samt många ekar, almar och oxlar på gården enligt trädgårdsjournalen. Kanske ingick också de stora almarna söder om huvudbyggnaden och trädgården öster därom, medan de vackra ekarna nere vid kvarnen nog är äldre än så. Via tullfiskalen Junbeck, faktorn Bille och överste Modée hamnar Hesslingby, frälsegårdarna i Lundby, Lundbytorp och Åbrunna, torpen Herrhagen, Kycklinghagen, Fogelsången och Nytorp hos majoren Carl Christopher Freidenfeldt år 1799. När han sedan säljer upphör Hesslingby att vara säteri.

Ägarna under 1800-talet och fram till 1930-talet

År 1805 ägs Hesslingby med underlydande gårdar av Fredrika Bremers far, brukspatron Carl Fredrik Bremer, ny ägare av Årsta säteri.

Familjen Bremers intresse för Hesslingby verkar inte vara så stort. Till en början avlöser några arrendatorer varandra, men de stannar bara några år.

Herrgårdsbyggnaden verkar vara uthyrd tidvis, under korta perioder, men ibland är ingen familj skriven där. År 1821 är en rättare Jan Pehrsson med familj skriven som första namn i Hfl*. Han kom till gården redan 1809 och får mycket stort förtroende av Bremers, för han stannar ända till 1851. Trotjänaren Pehrsson får då torpet Skäcksmo i donation och avlider där 1858.

På Hesslingby fanns både vattenkvarn och bränneri. Dessa låg knappt 400 meter söder om nuvarande Kalvsviksvägen och dammen var enligt kartan 40 meter bred och sträckte sig ända upp norr om vägen och rymde 20000 kbm. Kvarnen finns med på häradskartan från 1905. Vattenhjulet var 6 m i diameter. Det revs av säkerhetsskäl i slutet på 1920-talet. Bränneriet upphörde omkring 1850 men grundstenarna finns ännu kvar.

Anders Johan Hellström är den siste som står skriven som mjölnare. Han flyttar 1876 till Söderby kvarn. Kvarnen vid Hesslingby fungerar dock långt in på 1900-talet, på senare tid som tvätteri. Den rivs först på 1980-talet. Ångsågen på andra sidan ån vid Kalvsviksvägen, NV om stallet Grindtorp var i drift till 1925 och revs omkring 1970

Fredrika Bremers förhållande till Årsta och Hesslingby

I ett brev till Esaias Tegnér 1842 har Fredrika skrivit följande om ett samtal med trädgårds-mästaren på Årsta:

"Goa herrskapet må väl aldrig tänka på att göra sig av med denna gård (Årsta); nu då herrskapet byggt upp en så Gudommelig Lagård!" Jag försäkrade honom att vi visst icke tänkte sälja den, utan däremot allt stadigare slå oss ned här och förkovra och försköna vad vi kunna. Och så är det. Ty Årsta är ett trevligt och bastant ställe, och en god gård för inkomstens skull. Jag kan icke så bestämt säga dig - ty jag håller mig så fri jag kan från allt vad affär heter, - hur högt den årliga behållningen räknas, men jag menar att det är femton eller sexton tusen rdr B:o.

Vad jag vet säkert är att gården, då det var fråga om att sälja den, värderades till 200,000 rdr B:o. Men jag tror ej att vi nu mera sålde den för något pris. (Hesslingby däremot ett Säteri vi rå om och som stöter till Årsta sälja vi gärna för 100,000 rdr)."

Ändrade förhållanden drygt tio år senare gör dock att Fredrika tappar sitt kära Årsta. Hesslingby verkar dock inte engagera henne trots att det är där familjen startar socknens första skola år 1832. Hon får dock möjlighet att bo och vistas på Årsta under sitt sista levnadsår då senare ägarfamiljen Saxenberg erbjuder henne boende där och hon avlider på Årsta 1865.

Fredrika Bremer 1801-65

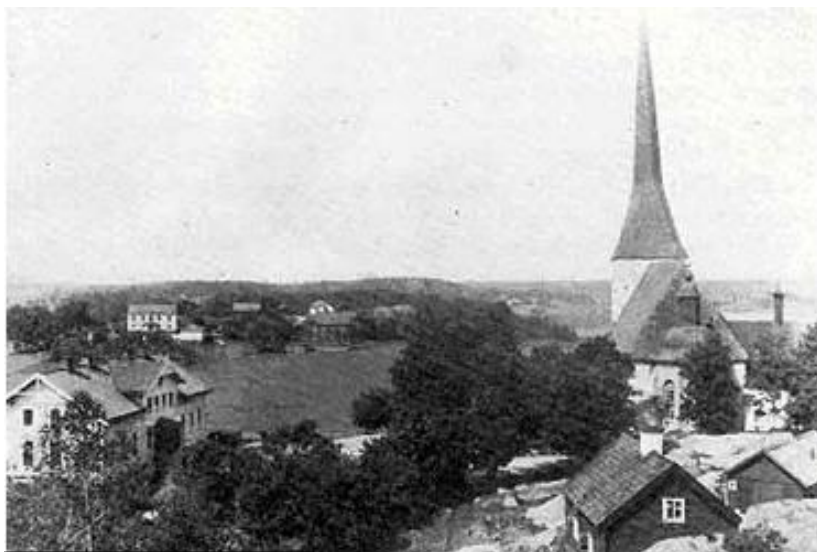
År 1853 säljer änkan Bremer Hesslingby och Årsta till herrarna Hierta och Hellgren.

Hierta är bl. a. känd som Aftonbladets grundare och Hellgren som "Snuskungen".

De äger många större gårdar tillsammans, bl.a. Welamsund.

Lars Johan Hierta,
1801-1872

Utsikt från den 1903 nedbrunna klockstapeln. T.h. fattighuset, i vänstra hörnet sockenstugan/skolan och i bakgrunden Hesslingby gård.

Ny ägare, Edla Charlotta Corin

Åren 1855-56 säljer ovanstående herrar Årsta till Abraham Saxenberg, men som ägare till Hesslingby, Lundby och även Åbrunna står år 1856:

"Hr P D Corins arfvinge, omyndiga dottern Edla Charlotta Corin, f 1849, kyrko- och mantalsskriven i Stockholm".

Modern är okänd!

Hur denna lilla flicka blir ägare till 5 1/8 **mantal*** (Åbrunna är på 1 mantal) i Österhaninge kyrkbygd är oklart. Egendomen är socknens största brukarenhet under denna tid, med undantag för Sandemar och Årsta säteri.

Troligen har fadern, handlanden P D Corin, köpt gårdarna strax innan han avlider i juli 1856 av Hierta/Hellgren och Edla Charlotta ärver sedan.

Om den "okända modern" eller P D Corin själv har några relationer till tidningsmannen eller snuskungen eller kanske till köparen av Årsta, Saxenberg, är oklart, kanske är det en rent ekonomisk transaktion.

Edla Charlotta (har ännu inget efternamn) är född av "okända föräldrar, modern 23 år" den 5 juli 1849 på Skeppargatan 17 i Hedvig Eleonoras församling, eller som det då hette, Ladugårdsland Nedre i Stockholm. Att modern antecknas som okänd men ändå 23 år gammal är ju märkligt men inte ovanligt på den tiden.

Fadern, handlanden P D Corin, erkänner senare faderskapet.

Edla Charlotta hamnar som fosterbarn hos prästen på Rådmansö (som senare flyttar till Häggeby) och när fadern dör 1856 flyttas hon till Vaxholm och blir myndling till skepparen Johan Erik Fogelström.

Först år 1866 flyttar den nu 17-åriga omyndiga **mamsellen*** in på Hesslingby.

Ny rättare är då Johan Gustaf Jansson, f 1832. Föregångaren Karl Gustaf Westerholm har dömts för snatteri och får lämna gården.

Året innan hade Isak Odén, f 1833, kommit dit som inspektor och denne sköter nu gårdarna i tio år. Om mamsell Corin själv eller via sin förmyndare Fogelström på något sätt deltar är oklart.

Odén har varit inspektor på Stegsholm på Gålö och dess för innan på Finstaholm i Häggeby, där mamsell Corin varit fosterbarn.

Isak Odén
1833 -1910

Trots att Edla Charlotta äger dessa stora gårdar och dessutom ett antal hus i Stockholm (också arv efter fadern) och kan tyckas välbärgad, väljer hon att utbilda sig till lärarinna.

Lantbruk var troligen en dålig affär under denna period. Amerikanskt billigt spannmål flödade in i Sverige,

Från år 1869 bor hon i Stockholm som seminariestuderande och

1871 flyttar hon till Gävle som folkskollärarinna där hon verkar till 1905 som ogift.

Ny ägare – nu från bygden

År 1876 ägs gårdarna av kyrkvärden Pehr Pettersson, som flyttar till Hesslingby detta år från Berga gästgiveri och brukar gårdarna i egen regi. Pehr Pettersson står på Berga som gästgivare och brukare av 1 mtl där.

Pehr & Maria Lovisa

Inspektoren Isak Odén flyttar och ersätts inte, men rättaren Jansson blir kvar.

Pehr Pettersson har kommit till Berga 1846 från Hammarby. Han är son till bonden Johan Erik Persson, f 1815, (Sanda) och dennes hustru Anna Lisa Larsdotter, f 1808, (Dalarö). Pehr Pettersson gifter sig med Maria Lovisa Åkerblom, f 1818, (Småhamra) och blir därmed måg till förre krögaren Matts Åkerblom, krögare först vid Sanda och sedan på Berga strax intill.

Maria Lovisa är syster till Carl Erik Åkerblom, f 1816 (se avsnittet Kalvsviks by). Matts är anfader till den Åkerblomssläkt som fortfarande finns kvar i Österhaninge, bl.a. på torpet Snörom.

Pehr Pettersson äger Hesslingby med underlydande gårdar under 27 år.

År 1905 dör Maria Lovisa och 1910 dör kyrkvärden Pettersson. De har redan, 1903, sålt till Olof Persson med familj, som kommer från Österby i Sorunda. De har förutom sonen Albert, f 1901, med sig två ogifta pigor, en ogift statdräng, Karl Henning Hessling, samt två gifta statdrängar med familjer. Persson brukar Hesslingby till 1916 då han köper en av Ribbygårdarna i Västerhaninge, som sedermera övertas av sonen Albert, välkänd kommunalpolitiker och nämndeman.

Rättarlag på Hesslingby, oljemålning av Hjalmar Nyholm, 1873-1905.

Fr. v Ox-Olle, Henning Hellman, slaktare Emil Hellman i Nytorp, August Hellman, Erik i Sången, Arvid Bergström, Kalle i Sången och Anton Malmqvist. (Sången, torpet Fågelsången, var en del av Hesslingby 1905 men såldes senare till Västra Alby)

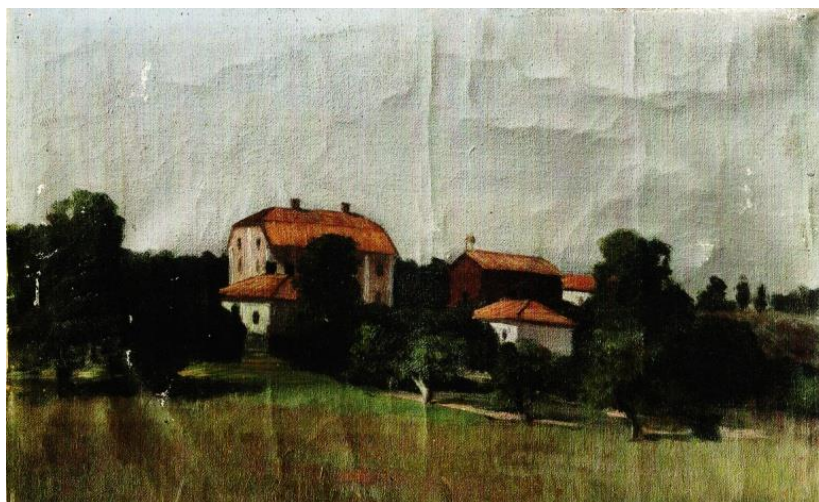
Tavlan finns i Tingshuset.

Lars Olof Persson i Ribby berättar i en artikel från 2005 om sin farfar Olof som tar över Hesslingby 1903:

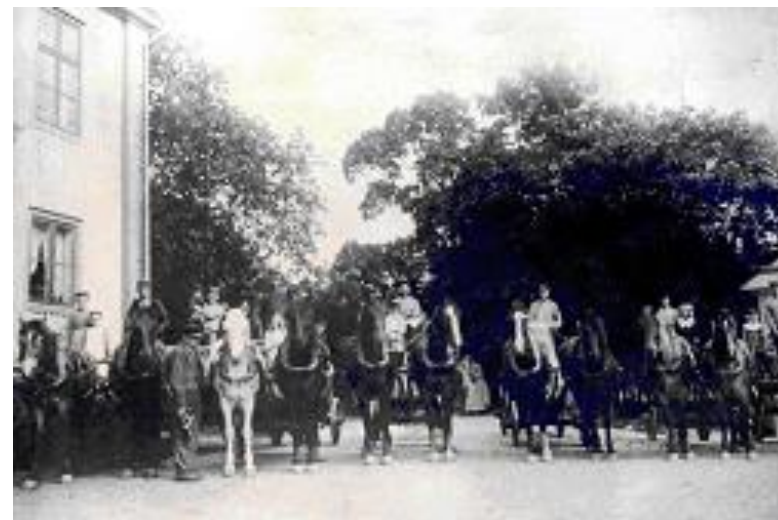
"I ladugården stod det 46 mjölkkor och 11 oxar och stallet rymde 7 hästar. Så nog behövdes det folk som skötte om alla dessa djur. Det fanns åtta heltidsanställda statdrängar, en rättare, en ladugårdsförman, en oxdräng, fyra torpare som gjorde dagsverken, två mjölkerskor, en drängpojke och en dagkarl.

Samt Hilda Andersson och Klara Johansson, som kallades jungfrur och stod till tjänst i hushållet på vintern och hjälpte till med skörden under sommaren.

Just det här året fanns också byggmästarna Nilsson och Lindvall på lönelistan. De sågade virke från gårdens skogar och använde det vid den tillbyggnad av ladugården som pågick. Utöver hemmansägaren Olof Perssons familj bodde det således 20 personer som fick sin försörjning på gården"

Hesslingby från öster, oljemålning av Hjalmar Nyholm 1899.

Uppställning utanför mangårdsbyggnaden på Hesslingby, fotot troligen från början på 1900-talet.

Häradsekonomiska kartan 1901-06, huvudbyggnaden på Hesslingby är rödmarkerad. Vägarna hade annan sträckning än idag. I överkant, något till höger, syns kyrkan.

Del av lantmäterikarta från 1905

1 Mangårdsbyggnad	2,3 Flyglar
4 Visthusbod, ägarnas	5 Spannmålsmagasin
6 Herrgårdsstallet, lider	7 Arbetarbostad, 4 lgh
8 Svin och höns hus, anställdas	9 Smedja

Ladugården, logen och sågen låg ända nere vid Kalvsviksvägen. Kvarnen låg NNV om smedjan på andra sidan ån och bränneriet låg hitom ån.

Bryggarsonen Neumüller tar vid

I augusti 1916 kommer agronomen Johan Emil Neumüller, f 1891, i Stockholm, från Hästhagen, Nacka till Hesslingby. Johan Emil är son till bryggaren Otto Emil Neumüller, f 1860, som äger och bor på Hästhagen. Johan Emil flyttar tillbaka till Hästhagen 1918, gifter sig 1919 med Greta Matilda Ottilia de Jounes och köper samma år Vevelsta gård i Bettna, dit paret flyttar.

Bryggarsonen Johan Emil Neumüller, 1891 – 1973, som föredrog lantbruk och utbildade sig till agronom.

Neumüller arrenderar även Solberga gård av kyrkan. Han behåller detta arrende till 1920 och Hesslingby ända till 1921 trots att han bor i Sörmland.

År 1916, i oktober, kommer agronom Verner Wering till Hesslingby från Ringarum men stannar mindre än ett år. Wering blir 1917 förvaltare på Årsta åt Gustaf Teodor Cedergren. Wering kommer sedan till Solberga prästgård som arrendator 1921. Han skapade troligen goda kontakter med kyrkan under sin korta tid hos kollegan på Hesslingby (se avsnittet Solberga)

Korta ägarförhållanden under 1920-talet

Efter Neumüller kommer i november 1921 Anders Andersson, f 1882, till Hesslingby från Kumla tillsammans med hustru och två döttrar. Medan Neumüller av prästen skrivits som godsägare noteras Anders Andersson som hemmansägare.

Den gamle kyrkvärden Pehr Pettersson skulle nog våndas i graven om han visste att hans sentida efterträdare och dennes familj varken var döpta eller konfirmerade, dessutom hade makarna Andersson gift sig borgerligt 1902. Med sig har närkingen Andersson en inspektör från Kumla, Gustaf Alvar Gustafsson.

Hemmansägare Andersson går i konkurs och flyttar i januari 1924 till Fellingsbro. Då kommer godsägaren Ernst Valdemar Pettersson från Katrineholm och blir kvar till 1925 i juni då han flyttar till Fagersjö i Brännkyrka

Sedan finns åtminstone en ytterligare konkurs, år 1927. Inblandade var kompanjonerna Johansson och Göransson som kommit till Hesslingby 1925, Göransson kom från Enköping.

Under dessa ägare är jordbruket mindre prioriterat och de odlade arealerna missköts och byggnaderna förfaller.

Israelssons på Hesslingby

Sista ägarna som bor på och brukar Hesslingby blir Axel Israelsson med familj som köper gården 1927. Åbrunna ingår inte i köpet.

Familjen Israelsson i salen på Hesslingby i slutet på 1930-talet. Matilda och Axel, däremellan i övre raden Solveig, Karl-Axel och Anna och nedanför bröderna Gustaf, Bengt och Erik. På väggen bakom, Axels föräldrar.

Axel Israelsson kommer från Säby säteri på Ingarö, är född 1886 i Linde Bergsförsamling, hustrun Matilda Vilhelmina Nilsson är född 1894 i Önnestad

Man har fyra söner, Karl Axel, f 1924, Bengt, f 1930, Gustaf, f 1931 och Erik, f 1934. Det finns två döttrar Anna, f 1926 och Solveig, f 1928.

Nu vidtar en tid av återställning av gården och framförallt de odlade markerna. Man hade en egen nioårig växtföljd som började med bördighetshöjande ärter, höstveten och sedan den konventionella sjuåriga växtföljden. Även byggnaderna förbättrade radikalt.

Nya häststallet blev ladugård och ett häststall byggdes i nya vagnslidrets västra del. Ladugården vid Kalvsviksvägen hyrdes ut till en mjölkaffärskedja i Stockholm som där bara hade 40-50 kor för sitt behov trots att den rymde drygt 50 djur.

Därefter hyrdes ladugården ut för svinuppfödning ända fram till 1952 då svinhuset brinner och 400 grisar bränns inne. Efter återuppbyggnaden driver familjen svinskötseln i egen regi.

På hästryggen Bengt, Gustaf och Erik, stående pappa Axel och Solveig vid hennes konfirmation pingsten 1943. Hästen heter Pärla. Solveig omkommer i en tragisk olyckshändelse under lek på logen senare samma år.

Skördetider på Hesslingby, åkern mellan kyrkan och gården. I lasset Gustaf Israelsson, Karl-Olof Almqvist lastar. 1943

Gustaf Israelsson berättar om sina och syskonens insatser i skördearbetet på 40-talet:

"Karl Olof Almqvist lastar från krakarna och Gustaf lägger kärvarna och kör lasset till logen där syster Anna slänger kärvarna till far Axel som matar tröskverket. Bror Karl-Axel tar bort säckarna och syster Solveig tar emot halmen. Bröderna Bengt och Gustaf växlade mellan tre skjutsar för de var för små för att orka last av. Tömmarna ligger tvärs över hästen Pärlass rygga för Axel lärde hästarna att vid inkörning av säd gå fram och stanna vid smackande och ptron vilket sparade ca en halvminut per framkörning. Eftersom logen låg i åkrarnas centrum var bara några körsträckor över kilometern vilket gjorde att en av bröderna nästan alltid väntade med en skjuts så blott 17-åriga Anna och Almqvist arbetade väldigt hårt i 9 timmar i 4 pass utan någon annan rast än den vid de korta skjutsbytena.

Det var vanligt att vi och andra bonde- och torparbarn fick hjälpa till i arbetet efter förmåga, framförallt i skördetider.

Ofta matade lagårdskarlen Anders Gravin tröskverket någon timma mitt på dagen då far Axel gjorde annat. Till skillnad mot en del andra gårdar så stannade lagårdskarlarna länge hos oss, när Gavin slutade efter många år var han snart tillbaka på Hesslingby trots att Axel ansågs som fordrande"

Familjen Israelsson sålde Hesslingby till Haninge kommun 1966. Sonen Gustaf arrenderar sedan gården under två år, därefter sambrukas Hesslingby med granngården Husby.

Hesslingby på 2010-talet

Fastigheterna är idag 2009 privatägda, markerna ägs av kommunen.

Den vackra huvudbyggnaden och de två flyglarna är en bostadsrättsförening. De två nybyggda bostadshusen strax norr om dessa är privatägda. Det nordligaste tillhör den avstyckade jordbruksfastigheten Hesslingby med stall och ekonomibyggnader och ägs av familjen Stålhäll.

Jordbruksfastighetens moderna mangårdsbyggnad

Det gamla svinhuset nere vid Kalvsviksvägen kallas numera Grindtorp och är ombyggt till ridstall med 20 boxar och privatägt.

Ovan Lotta Stålhäll med en av sina hästar och nedan stallbyggnaderna på Hesslingby

Lantbrukaren Rolf Norlin från Hammarby som arrenderar Hesslingby och ett flertal gårdar av Haninge kommun. 2009

Nedan, Hesslingby från NNO, 2009.

I skogspartiet omedelbart väster om huvudbyggnaden på Hesslingby finns ett antal gravkullar från yngre järnåldern.

Lundby - byn som försvann!

"Att små torp, lägenheter och backstugor försvinner är ganska förklarligt, men när gårdar och hela byar utplånas i registren och i verkligheten är det mera svårförklarligt. Lundby, norr om Hesslingby, öster om Kikarberget, är en sådan by"

Här på Södertörnskartan från början på 1800-talet finns fyra gårdar markerade.

Lundby i äldre tider.

Som framgår av Läns museets skrivning om *"Hesslingby, Åbrunna och det numera försvunna Lundby bör dessa ha tillkommit under den yngre järnåldern"*.

Lundby gården är det som finns angivet på kartor fram till 1950-talet. På gårderna finns ett antal kullar där troligen några av gårdarna låg förr i tiden

Lundby beboddes och brukades, fram till 1600-talet, av självägande bönder.

Skatterätten till dessa gårdar övergick från kronan till adeln under 1600-talet, oftast en förläning för krigiska insatser för fosterlandet på kontinenten.

När bonden dog eller gav upp, och ingen son tog vid, hade adelsmannen rätt att "lösa in" gården. Därför kom Lundby så småningom att ägas av samma ägare som säteriet Hesslingby.

Två av gårdarna hade sedan 1670-talet legat under Sandemars ägare Gabriel Falkenberg, men Hesslingbys ägarinna, fru Anna Maria Palmfeldt, köpte dem 1717.

Hon ägde redan 1715 Mellangården i Lundby. Därefter följer byn samma ägarelängd som Hesslingby.

I slutet på 1700-talet bestod alltså Lundby av 4 gårdar och ett torp! Man har också utmarker på Gålö under Stegsholm.

Lundby Östergård och Mellangård är på 1 mantal var. Vestergården och Uppgården är på ett 1/2 mantal (tillsammans troligen en gård tidigare) och Lundbytorp innefattar 1/8 mantal.

Ägandebilden vid Lundby ändras

År 1805 fanns, enl. Hfl, Lundby, Lundby Mellangård, Uppgård och Östergård. Tre av gårdarna förs till Hesslingby. År 1806 brukas alla gårdarna och Lundbytorp till Hesslingby som i sin tur förs till Årsta som ägs av brukspatron Bremer.

På Lundbygårdarna finns år 1810 statdrängen Lars Jönsson, f 1772, skriven med sin hustru och dotter, drängen Erik Lundgren, f 1769, med hustru, son och dotter Dessutom bor där statdrängen Erik Ersson med hustru, drängen Magnus Pärsson, f 1762, med hustru och slutligen statdrängen Pär Pärsson, f 1778, med hustru, son och dotter.

På Lundbytorp bor skomakaren Nils Mattsson med hustru. Detta innebär att det på Lundby, exklusive Lundbytorp, bor 15-17 personer i 5 olika hushåll detta år.

Lundby "försvinner"

Den här utvecklingen tyder på att byggnaderna på Lundby är i så dåligt skick att de vartefter slås ut. De sista åren blir dessa manbyggnader bostäder för statdrängar och hantverkare. Det fina folket bor ju på Hesslingby och där finns de flesta av ekonomibyggnaderna.

I kyrkoböckerna kan man utläsa att de sista boende på Lundby flyttar därifrån 1814.

Skomakaren Mattsson flyttar från Lundbytorp till Kalvsvik samma år, istället kommer då statdrängen Mats Ersson med familj från Sorunda som stannar ett år innan de flyttar upp till Hesslingby.

År 1816 bor avskedade soldaten Per Falk där med hustru och två barn. De har 4 inhysta personer boende hos sig. Prästen har strukit namnet Lundbytorp och skrivit dit *Kikare-Torp, backstuga* i stället.

Frågan är ju om det är felskrivet eller om det Kikartorp som finns kvar än idag var "Lundbytorp" fram till 1816.

Den största av Lundbykullarna, en plats för minst en av gårdarna. Bilden tagen från Kalsviksvägen, bakom kullen går motorvägen.

Förko. Rotten/ Lagstämman Redaktör: J. J. J. Redaktör: J. J. J.	Födelse			Litt. Söf.	Läser	Ordför.	Inflyttning		Ordför.	Läser	1816		1817		1818		
	år	M.	D.				Orten	år			Orten	Inflyttning	Ordför.	Läser	Inflyttning	Ordför.	Läser
1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816	1816
1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817	1817
1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818	1818
1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819	1819
1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820	1820
1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821	1821
1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822	1822
1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823	1823
1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824	1824
1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825	1825
1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826	1826
1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827	1827
1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828	1828
1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829	1829
1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830	1830
1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831	1831
1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832	1832
1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833	1833
1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834	1834
1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835	1835
1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836	1836
1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837	1837
1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838	1838
1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839	1839
1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840	1840
1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841	1841
1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842	1842
1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843	1843
1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844	1844
1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845	1845
1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846	1846
1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847	1847
1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848	1848
1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849	1849
1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850	1850
1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851	1851
1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852	1852
1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853	1853
1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854	1854
1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855	1855
1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856	1856
1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857	1857
1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858	1858
1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859	1859
1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860	1860
1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861	1861
1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862	1862
1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863	1863
1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864	1864
1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865	1865
1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866	1866
1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867	1867
1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868	1868
1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869	1869
1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870	1870
1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871	1871
1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872	1872
1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873	1873
1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874	1874
1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875	1875
1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876	1876
1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877	1877
1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878	1878
1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879	1879
1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880	1880
1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881	1881
1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882	1882
1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883	1883
1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884	1884
1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886	1886
1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887	1887
1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	1888	

Ur husförhörlängden 1816-20

I liggarna för åren 1821-26 finns inte Lundby nämnt, jo prästen skriver Lundby på sidan 122, men stryker det och skriver Hesslingby Kvarn, troligen en bekvämlighetsåtgärd för att inte tvingas utöka sidantalet.

Kikartorp år 2009, möjligen kan Lundbytorp ha legat här. Huset är tillbyggt i omgångar, den högra delen är äldst. (ej verandan)

Från och med nu saknas Lundby i husförhörslängderna, vilket tyder på att alla byggnader där försvinner mellan åren 1811 till 1820.

Det finns inga anteckningar under dessa år, men åkermarken sambrukas med Hesslingby då liksom nu och Lundbys historia blir från denna tid densamma som Hesslingbys.

En av Lundbykullarna från Albysidan. Dags för halmpressning hösten 2009

Väster om mangårdsbyggnaden finnas ett gravfält från yngre järnåldern, här en sk storhög med hela 26 meters bredd.
Nedan: Mitt i detta gravfält ligger denna vackra lada.
Foto: Jim Engström

